

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. ш. 504-080.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
750 зол.

Телеф. Редакції 219-41.
Друківні: 229-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Совітсько-Фінляндське напруження.

ГЕЛЬСІНКІ. 17. 8. ПАТ. Московська „Прав-
да“ в 7. ч. м. звинуватила Фінляндію офензивній політиці
оупроти ССОР, вказуючи на будову низки ців

вільних летунських авіацій. З цього приводу
Фінляндський посол у Москві алозив протест у
Наркомінделі.

Туреччина ліквідує посольство в Адіс-Абебі.

Багатомовна заява генерал-губернатора.

АДІС АБЕБА. 17. 8. Стефані. Б. турецький
шарже д'афер виїхав до Джібуті, залишаючи
турецьких громадян під опікою італ. генерал-
губернаторства, що зобов'язалося опікуватися
турками, так само, як опікується громадя-
нами кожної іншої держави.

ІТАЛІЙСЬКІ МАНЕВРИ.
САН РЕМО. 17. 8. Стефані. Вправи дивізії
„Косерія“, розміщеної в долині Арджентини,
відбуваються у присутності короля та віцеміні-
стра військ. справ.

Емігрантська язва у Бельгії.

Справа політичної еміграції у руках червоного комітету.

Фламандський „Гандельсблад ван Антвер-
пен“ займається справою політичних емігран-
тів, яких у Бельгії стає щораз то більше. Біда у
тому, що до компетенції алади безпеки міша-
ються політики з марксістського табору. У мі-
ністерській комісії, яка вирішує про кожного
емігранта, чи він має дістати дозвіл на побут, є
представники комітету допомоги чужинцям,

Матеотія, міжнародної „Червоної Помочі“ та
жидівського комітету підмоги. Завдяки цій ко-
місії є тепер у Бельгії 306.000 чужинців. Якщо
Бельгія не має піти слідом за Іспанією — кінчить
„Гандельсблад“, — необхідно скликати конгрес,
що створив би спільний національний фронт
для оборони Бельгії перед посторонньою інте-
ренцією.

Англія в обличчі еспанських подій.

ЗАЯВА ІДЕНА.

Міністер Іден заявив, що його уряд вповні
підтримує зусилля французького щодо міжна-
родного зобов'язання невмешування в еспан-
ські справи. Як дійде до відповідного договору,
уряд готов заборонити постачання обом вою-

ючим сторонам зброї та літаків — навіть цивіль-
них. Бритійські громадяни, які мішались би до
боротьби за тою чи іншою стороною, не мо-
жуть рахувати на ніяку опіку.

Нечувані страхіття домашньої війни в Іспанії.

ПАРИЖ. П. А. Т. У м. Бадахос, яке пов-
станці здобули в суботу вечором приступом на
ножі, вулиці і хідники переповнені трупами.
Число населення м. Бадахос зменшилося на
15.000 осіб. Три головні вулиці м. Бадахос у
звалищах.

ЛОНДОН. П. А. Т. Португальські жур-
налісти подають подробиці зі страхітливих
сцен, які розігралися при здобуванні м. Бадахос.
На кожній вулиці комуністи ставили барикади і
за кожну барикаду йшла завзята боротьба. Тіла
пожарлх творили гори. Мур залитий кровю і
подірваний кулями. Повстанці розстріляли ко-
ло 2.000 міліціантів. По звалищах кружляють
жінки і діти та шукають своїх найближчих.
Повстанці здобули 3.000 крісів, кілька скоро-
стрілів і гармат.

УСПІХ ПОВСТАНЧОЇ ОФЕНЗИВИ.

СЕН ЖАН ДЕ ЛЮЗ. 17. 8. Амас. Офензива,
яку повстанці почали вчора вранці, покінчила-
ся вечором. Повстанці помітно посунулися впе-
ред, здобуваючи нові позиції під Сан Себастья-
ном.

ГОЛОВНІ БОЇ КОЛО САН СЕБАСТІАН

ПАРИЖ. П. А. Т. Згідно з інформаціями,
які надійшли з Іспанії до Парижа, головні бої
йдуть тепер на півночі. Після здобуття м. Ба-
дахос та навізання тісних зв'язків між війська-
ми ген. Моля і ген. Франко повстанці повели
головний наступ на Сан Себастьян. Три кільо-
ни повстанців машерують тепер на Сан Себа-
стьян та Ірун, щоб остаточно зліквідувати ці
вогнища опори мадридського уряду і перерва-
ти зв'язки мадридського уряду з Францією. Ак-
цію повстанців піддержить кружляк „Альм-

бранте Сервера“. Розмах повстанців спиною
факт побрання 1.200 заручників зпоміж осіб у
Сан Себастьян та в околиці, які симпатизують з
повстанцями. Їм грозить розстріл, якщо від мо-
ря заатакують повстанці. Сили повстанців на
півночі зміцнилися, бо в порті Ферроль висіло
коло 2.000 вояків з Марокка.

ЕСПАНСЬКІ КОМУНІСТИ РОЗСТРІЛЮЮТЬ МАСОВО ЗАРУЧНИКІВ.

ПАРИЖ. П. А. Т. „Фігаро“ повідомляє,
що з затяганням домашньої війни в Іспанії по-
ширюється система брати воєнних заручників.
І так урядові війська у Сан Себастьян повідом-
ляють, що на випадок нового налету літаків
повстанців розстріляють 700 нових заручни-
ків. Барселонський уряд заповів, що на випа-
док налету літаків розторощить корабель, на
якій перебуває кількасот політичних в'язнів. У
Мадриді сидить теж 1.800 правих і центрових
в'язнів, яких уряд вважає заручниками.

ПОСЕРЕДНИЦТВО ФРАНЦІЇ — ОСТАННЬОЮ НАДІЄЮ МАДРИДСЬКОГО УРЯДУ.

ПАРИЖ. 17. 8. ПАТ. Останні успіхи повстан-
ців викликали велике враження у париських по-
літичних колах, які переконані, що повстанці
осягнули ці успіхи завдяки підмозі зза кордону.
Примирливий тон представників мадридського
уряду і бліді урядові звіти потверджують здо-
гади, що мадридський уряд усю надію покладає
на посередництво Франції між ним і повстан-
цями.

З останніми подіями зв'язують націй виїзд
до Мадриду секретаря французької генераль-
ної конфедерації праці Юго, який у суботу від-
летів до Тулузи, а авіатіля до Мадриду.

ГОСПОДАРСЬКЕ ЗНАРЯДДЯ, ПАША, ЗБІЖЖЯ
І СВЯТОЧНА ОДІЖ це велике майно кожного
господаря, тому безумовно треба забезпечити
його від огню і від крадіж з вломом у

ТОВАРИСТВІ ВЗАІМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР“

Львів, вул. РУСЬКА 20.

Про нас - без нас.

Львів, 17. серпня 1936.

Нема вже українців, які не бачать зв'язку між
народних подій з українською проблемою, чи які
бодай не відчують, що це не є справи, обме-
жені до Піренейського острова чи якогось іншо-
го клаттика європейського суходолу, лише спра-
ви, які у ближчому чи дальшому наслідку, в
більшій або меншій мірі, — такі нас торкають-
ся. І чим далі розвиваються події, тим більший
цей зв'язок тим виразніше видно, що поправді
там, на терені великих міжнародних спорів і да-
лених від нас подій — вирішується майбуття до-
ля України. І замість того, щоб паралельно йшла
у світі якнайметкіша українська інформаційно-
пропагандистська робота, саме тепер слід стверди-
ти жалюгідне явище, що українці не дають про
себе у світі знати і чути, що не створюється
виркувати старих контактів та творити нові і
що взагалі вони неначе відсуваються від світа,
коли український інтерес вимагає, щоб світ зна-
йомився з вагою української справи якнайшир-
ше і найосновніше.

Чия це вина? Безумовно, що у першій і го-
ловній мірі української еміграції та взагалі всіх
земляків, які минають на чужині. Край зайнятий
боротьбою за свої щоденні потреби, за великі
і малі речі, від яких проте залежить культурно-
суспільний і господарський рівень народу, —
край не може ще активно як слід брати участі
у закордонній інформаційній службі. Потрібні
були б на це величезні фонди, величезний апа-
рат людський і технічний, — взагалі це річ май-
же невикональна. Але це річ еміграції і всіх за-
кордонних земляків: вони мають свій перший і
святий обов'язок інформувати світ про свій рід-
ний край і народ, про його цілі, про зв'язок, який
існує між інтересом культурного світу з укра-
їнським національним інтересом. Сьогодні, коли
кристалізується у світі боротьба поміж комуні-
стичною та комуністичною течією з одного боку
і націоналістичною з другого, весь світ пови-
нен здавати собі щораз ясніше справу, що про-
тибольшевизмський табір має в українцях свого
союзника і що того союзника не слід легкова-
жити. Це величезне поле освідмлюючої праці,
такої праці, яка мусить бути роблена і зроблена.

Був час, коли українці надіялись виключно
на закордон. Кожному рядовому землякові у
краю і на чужині просвічуваала „антантаська“ чи
яксь інша зоря, яка мала вивести український
народ до обітованого світа волі. Після заведених
надій прийшла реакція з гаслом „вирі у власні
сили“. Це гасло віддало справді великанські за-
слуги при відбудові національних краєвих орга-
нізацій. Однак воно не повинно мати нічого
спільного з „досконалою ізоляцією“, на яку мо-
жуть собі дозволити тільки великодержави, і то
тільки як тактичний засіб на дуже короткий час.
Був такий момент, коли вся українська емігра-
ція, в Європі й Америці, просто стихійно зрозу-
міла свою місію. Це було у 1930-31 році, коли
дійсно активність еміграції була дуже велика.
Після невдачі з „пацифікаційними“ скаргами ця
активність зовсім припинилася. Тимчасом вона
припинилася без ніяких розумних причин: адже
річ не в тому, щоби дістати якісь негайні кон-

свою працю ще за сприятливих часів, перед світовою війною. Але далішній її розвій припав на часи винятково важкі. Кадри адвокатів українців, які мають справжнє правниче знання, їм і досі та матеріальну підбудову, (усіх їх в Польщі тепер понад 400 членів) мінімальні. Це але більша незможна пролетарія, що як члени вільної професії позбавлені усіх добродійств суспільного законодавства. Вони не вміли не тільки задержати відповідне знання при виконуваних практиках, купувати найпотрібніші книжки й видавництва, брати участь у найпотрібніших товариствах і установах, але не вміли заробити на найбільшій прожиток. З матеріалу, який подає орган „Життя і Право“, віє смуток. Ще у грудні 1934 р. стверджує редакція цього журналу, що загаль українських адвокатів опинився в стані надзвичайно важкого зубожіння, так, що канцелярія українського адвоката — якщо вона взагалом чинна — дає готівкові впливи коло 100 зол. місячно, що не вистарчає навіть на удержання канцелярії. Що може вимагати й що може дати нації громадянству такий адвокатський дар? Чи слово „мещенат“ не іронія тут? Виділ СУА почав збірну акцію рятунку, що йшов би від усіх офіційних чинників, і доручив своїм делегатам на звичайних щорічних сходинах присвячувати цій акції виняткову увагу. Делегати С. У. А. ведуть її по змозі дуже інтенсивно.

Безумовно, даючи своєму національному адвокату заробіток, треба від нього вимагати передовсім пильності й солідності у веденні справ, „суперетики“ й „суперморали“ як каже д-р А. Чайківський. Треба ще вимагати й окремого стажу. Але це все може бути тільки тоді, коли національний загаль зрозуміє вагу адвокатури і підтримає її. Мусимо нашу національну адвокатуру розвинути, не тільки щодо її інтелектуального рівня, але й її числа. Існує понад 400 українських адвокатських канцелярій на 7 мільонів українського населення в Польщі. Це різка диспропорція. Національної адвокатури у нас за мало. Нація, яка не має відповідного числа можливо матеріально вивіреної і духово розвиненої адвокатури, не має вигляду закріплити і здобути собі права, як нпр. право мови.

П. СУСПІЛЬНА ФУНКЦІЯ АДВОКАТУРИ; ШО ПРО ЦЕ ДУМАЄ УКРАЇНСЬКА ПАЛЕСТРА („ЖИТТЯ І ПРАВО“).

В англосакських краях (Англія й Америка) адвокатура є головним джерелом, з якого набирається правників для всякої високої служби правничого характеру. Так само і в країнах романського права, Франції, Бельгії. Статистика, зладжена для Злучених Держав Півн. Америки професором Андерсоном виказує, що на 368 осіб, які виконували в Америці провідні функції, (президенти, віцепрезиденти і директори канцелярій) було 2/3 (272 осіб) фахових адвокатів. Французи називали адвоката не тільки „Л'ом де ля збоа“ (людина закону), але й „Л'ом ді монд“ (людина на світі). Там адвокатура є „громадянським мещенатом“ в повному того слова значінню. Вона поширює правні ідеї, бореться за неписане право, розвиває красномовство й мову, розвиває особливо знання політичних, суспільних і економічних справ, активно підтримує літературу й мистецтво. Не дивиння, що відомий у Франції паризький адвокат, Анрі Робер, став членом французької академії, як безсмертний (йх усього 40) тільки з титулу виконання своєї адвокатури.

У більшості статей Злучених Держав Півн. Америки заведено в останніх часах дуже високі вимоги для адвокатського звання. М. ін. вимагають там ще якщо не повного філософського факультету (історія, соціологія, стисла філософія), то бодай кількох семестрів.

Пок. д-р М. Гаушкевич звертає слушно увагу в своїй статті „Адвокат і суспільність“ на факт, що французький лібералізм змагав створити з адвокатів правничо вишколених та незалежний особовий матеріал для парламентарних і автономних установ. У статті: „Адвокат, громадянство і нація“ каже він, що поступова, активна адвокатура це один з чинників поступу громадянства; це адвокатура, яка неслаб широку і різноманітну суспільну службу. Цей фах мусить бути незалежний, бо тільки як вільний може щось дати. Стверджує переріст політичних партій у поневоленіх націй, зважає, що є багато справ, в яких іде про „мову від усього народу“. Брак нам справді незалежної, інтелектуально високо розвиненої інтелігенції, головною адвокатури, яка має бути не тільки мозком, але й совістю народу. Бо нація це не лише підсумок партій, а правник-адвокат це водночас і соціаліст.

І тому пропонує заснувати в нас сполучення сил „Лігу для плекання талантів“ з уваги на нашу засклепленість, заскорузлість; треба перемикати характер нашої інтелігенції, громадянства і цілого народу. На його думку наші адвокати повинні тут дати ініціативу. Вимагає він від національної адвокатури асестороннього знання не тільки права, але й соціології, філософії, історії, політики, чужих мов, літератури, мистецтва і т. д., щоби вона могла, як незалежний суспільний чинник, сповнити своє високе завдання громадянського суперарбітра.

У статті „Етичне завдання адвокатури“ ставить пок. автор до адвоката ще й далішні високі вимоги. В нього адвокат це: „гемо етікус“ а не „гемо економікус“. Його обов'язком поширювати своє знання, досконалити правне почуття, творчу фантазію, волю, інтелект, думку, слово і стиль, знання життя й людей. Він мусить мати свою честь і своє достоїнство. Етичний стан візьмемо звань — зокрема адвокатури — свідчить про силу і свідомість нації. Це все потрібне особливо в нас, де через спеціальні, може в нашої національній характері заховані причини не було і нема належної пошани для адвокатського стану, не розуміють величчя його суспільних і національних задач, його неспівної тяжкої праці в області публічного життя та його немалих заслуг.

(Докінчення буде).

Д-р Роман Домбчевський.

Ген. Гамелен у Кракові.

ВАРШАВА, 17. 8. ПАТ. Ген. Гамелен вийшов учора вечором до Кракова. На двірці прощали його ген. інспектор збройних сил, 1. віце-міністр військ. справ, шеф головного штабу й інші військові достойники та персонал франц. амбасад. Перед виїздом з Варшави був ген. Гамелен у през. Мосціцького та дістав від нього ордер „Польонія Респугта“.

Терор у Палестині.

ЄРУСАЛИМ, 17. 8. ПАТ. Під Бедіахом хтось вирізав 50 штук жидівської худоби. На вулиці у Тель-Авіві вибухла бомба, яку кинули з вікна поїзду араби; один хлопчина убитий, 16-ох жидів ранених. У Тіберіа вибули камінням вікна у синагозі під час богослуження.

Присилайте передплату!

18 зол. ДЗЕРКАЛО у фабриці М. БИХ
у ф. Ягайонська ч. 24
ШЛИФОВАНЕ 30 x 100 см. Тел. 252-54.

ГЕНРІ СТЕЙС.

Стріча в парку.

Кілька хвилин по одвізатті вийшла Кітті Гілтон до парку. Вона мала перед собою ще кілька довгих, лудних годин. Бо аж попозудні мала згоситись у величезній торговій домі на оклепану ланну. Хто знав, чи її ще приймуть. До третьої години було доволі далеко, а тимчасом владось би йти обід. Кітті мала в торбинці всього одного шилінга, а суконка, що вона її мала на собі, була цілим її майном. Але це дурниця! У своїм молодім житті перебула вона вже не одна така „лісна дівка“. На щастя поспівання було заплачено, а на будуче мала вигляди дістати працю в торговій домі. Це була її остання доріжка рятунку.

Навіть без обіду прийшло їй було прохолодитись по міських парку. Деревця золотились в осінніх сонцях. Дошкульний холод наводив на Кітті дивосвітні мрії. Чи не могла б вона, була вродити багата, як інші дівчата. Все так вдало працювала, а життя їй так мало давало. Кожний день на послугах іншим людям: „Осироті панно Гілтон! Вже дате? Оця пані чогось собі бжеє...“ І так роками. А ввечері снувала кімната і скромно ввечері. Хлозю розмірковуючи їй лишалась одна доріжка: одружитись. Але хто зважиться на таке бідне дівча? Хіба волиось прийде якийсь покупець і поведе її від оклепаного лану до вітари. Боже! Тоді вона, з поведінкою великої дами ввійде в товариські кола. Кітті знала докладно, як такі пані живуть. Вона уявляла собі, що в цій хвилині є леді Кітті Гілтон і саме повернувшись від своєї праці. Авто відіслала додів, а сама піде до першорядного ресторану на обід. Ох, вона вміла прекрасно грати роль леді. Бачила вже багато різних панів і бистро їм прилаждалась...

Поніра їй переніла елегантна молода дівчина. Кітті її знала. Це Леді Болтон, довго віде-

мого мільонера і президента великого корабельного товариства. Чи вона була гарніша від Кітті? Ні! Тільки в її ході й поставі було щось такого, що їй додавало величчя, граціозності. Кітті знала, що колиб вона хотіла, могла б зовсім так поводитись як леді Болтон і вона не булаб уже тоді Кітті Гілтон, лише леді Кітті Гілтон, яка відіслала своє авто. Воно виглядало б зовсім так саміськи, як ця лискуча лімузинка, що саме щезла на звороті.

Вона зайшла в більше освітлену околицю парку. Їй збаглося прилягнутися будочному життю. Це мусить бути цікаво! Із присконним почуттям сіла вона на найближчий лавчик і потонула у мріях. По кількох хвилинах вирвав її із задуми симпатичний мужеський голос:

— Сьогодні претарна погода, правда?

Людина з простодушдя поважилась її зачинити. Нахаба! Леді Кітті відповіла холодно:

— Егеж!...

Думала, що цей холод здержить його від дальніших зачіпок. Одне. він говорив далі:

— При такій гарній погоді, добре перед сніданням перейти. Я люблю осінню погоду наді все!

Вона прилягулась йому і заважчала, що це невинний симпатичний мужчина з приємним зовнішнім виглядом. Очевидно, він не належав до крутів, у яких жила леді Кітті. Одне, щоби зробити своє життя різноманітним, рішлася леді Кітті зважитись до розмови з незнайомим.

— Я тієї самої думки — відповіла зі сміхом. — І тому відіслала я навіть своє авто. Трішечки руху не шкодить мені. Радо сприймаюся теж життям малих людей.

— Вигляд людей, що працюють для вас небезпечно — кинув він цікаве питання.

— Егеж, я подивляюся життєву силу цих людей. Кітті ствердила, що роль великої пані грає значення.

— Я теж є одним із тих, що працюють на шоловний хліб. — сказав він думливо.

— Ах, цікаво! Розкажіть мені дещо про себе.

— Нема про що багато говорити. Я працюю в одній купельній фірмі, але ви, що бере життя як романтичну подію — не зрозумієте, що це значить важко працювати...

— О! — заперечила вона. — Не думайте, що люди з товариства це ледарі. Наше життя живе у приспівеному темпі. Щоденні візанти, прийняття, обіди, товариські сходина, балі... Але це жакливо одиознітне й томляче...

Він слухав її пильно, а відтак глянув на годинник.

— Час на обід — сказав і дещо заважчала. — Не візьмете мені за эле. коли вас запрошу?

Леді Кітті знову настобурчилась, але Кітті Гілтон була жакливо голодна. Вона прийняла за прошення.

Зайшли до недалекого ресторану й примістились у затишному куточку їдальні. Леді Кітті їла, пила й говорила ввесь час, що їй тільки на явля пришло. Оповідала про життя людей із товариства, так як це вона вчитала в романах з дешевої виповаччальні. Її партнер слухав із жартівливо-вотлумливою увагою. Вона заважчала, що він подивляв її. Мильоволі проговорилась, що її батько — це президент корабельного товариства.

— А чи можу знати ваше ім'я?

Вона розсміялась.

— Леді Аліна Болтон? — допитувався він. Вона подивилась дивуче на нього.

— Краще лишімся незнайомими. Іма тут нічого не означає, а ми й так вже більше не побачимось.

— А чому ж би ні? — здивувався він. — Я знаю подію, що ми ще нераз побачимось. Я напевно не буду вас більше випитувати. Не хочете жертвувати мені одного вечора?

І знову подивилась на годинник.

— Вже пізно. Чи можете в п'ятницю прийти до бару „Рокко“? В 8-ій годині, добре?

— Може... — презентала вона, хоч знала, що це неможливо.

Олімпійські підсумки.

Роман С.-х.

Німеччина добуває золоту медалью.

Коди в годині 7.15 виїшло на сцену всіх 11 сім відділів, оголосила присутниця, що золоті

Читайте „Діло“!

Читайте „Діло“!

Вияснилося, що Валасовиччина мало що не скінчила! Її півня дові дозота модала пропала. Наявність Кусовського, який скінчив спортову кар'єру, дався теж полякам у знаки. Ного наслідки: що мав бути червоном пострахом для фінки... переїхав безпитуку і не споминяв цих на-

— Але наша стріча на п'ятницю важива, правда? — сказала він підходячи. — Точно в 5-12 годині в барі „Рококо“. А тепер прошу попросити слугуючу паню сюди!

Переклад Романа С.-ко.

медалю одержує Німеччина, срібну Чехословаччина, а бронзову Мадярщина. Далі йдуть: IV. Югославія, V. Польща, VI. Америка, VII. Італія, VIII. Британія.

Дев'ять трубачів заграли фанфару. Виділи відспівали: „Німеччина понад все“ і „Прапор вгору“. Відділи руховиків відходили із своїми прапорами.

Берлін, 12. VIII. 1936. Іван Боберський.

Закриття Олімпіади.

В неділю ввечір відбулося в Берліні свято закриття XI-ї Олімпіади. На стадіоні усталали всі дружини зі своїми прапорами. Президент міжнародного олімпійського комітету граф Гейс-Латур проголосив закриття олімпійських ігор і відав молоді цілого світа на найближчу Олімпіаду до Токио в 1940 р. Рівночасно подякував німецькому народу, його вождю і столиці за вірне переведення ігор. Хор і оркестра відіграли і відспівали пісні Бетовена. Відтак вишарили і штовпали прапори поодиноких держав, а на кінець на команду зникли теж головний олімпійський прапор. Гармати усталали на мурі віддали вистрілами почесно. При звуках дзвонів згасили олімпійську ватру, що горіла 16 днів. Над щоглою переможців умістили три прапори з написами: „Атени 1896“, „Берлін 1936“, „Токио 1940“.

Вурмістр Льюс Анджелло вручив олімпійський прапор президенту міжнародного олімпійського комітету, а цей з черги передав його комісарові Берліна д-рові Ліппертові на переховання.

„Кінчу молоді світа до Токио!“ — чути голоси всіх: це Японія запрошує до себе.

При кінці хор співає гімн „Закінчилися уже ігрища“.

Усі виділи на стадіоні підняють собі руки і створюють один неперервний ланцюг; має це свідчити про те, що олімпійська ідея лучить усіх людей у світі.

Гаснуть поволі рефлектори, розходяться глядачі доми, агадуючи емоціональні дні ігрища.

XI. Олімпійські ігрища в Берліні скінчилися.

ОЛІМПІЙСЬКІ ВИСЛІДИ. ВОТЕРПОЛЬО.

У фіналовій грі за мистецтво у водному м'ячі зустрілися Німеччина з Мадярщиною. По завзятій боротьбі обидві сторони добули по 2 воріт. Тому що Німеччина мала гірші відношення воріт — перше місце у турнірі водного м'яча припало Мадярщині, 2) Німеччина, 3) Бельгія, 4) Франція, 5) Австрія, 6) Голландія.

Мадярщина виграла у фіналі з Бельгією 3:0, із Францією 8:1; зростаючи з Німеччиною 2:2. Німеччина виграла з Бельгією 4:1; із Францією 8:1. Бельгія перемогла Францію 3:1.

ФІНАЛ ПОРИВАНКИ.

Олімпійське мистецтво у пориванні добула Німеччина, що перемогла Австрію 10:6.

ПЛАВАННЯ.

Фінал 400 м. жінок.

У плавальні 400 м. (довільний стиль) жінок перемогла: 1) Мастенбрук (Гол.) 5:26,4. 2) Гаєгер (Данія) 5:27,5. 3) Вінгард (Ам.) 5:27,5. 4) Петті (Ам.) 5) Кутіно (Бразилія). 6) Коїма (Яп.).

Фінал 200 м. класичний.

У фіналі 200 м. (класичний стиль) мужчів переміг: 1) Ганура (Яп.) 2:42,5. 2) Сіетас (Нім.). 3) Коїто (Яп.).

Фінал 1500 м.

У плавальні на 1500 м. переміг: 1) Терада (Яп.) 19:13,7. 2) Медика (Ам.). 3) Уто (Яп.).

Плавальні скоки.

У скоках мужчів з трамполіну перемогли: 1) Вайн (Ам.). 2) Рот (Ам.). 3) Шторк (Нім.). 4) Вайс (Нім.). 5) Курі (Ам.). 6) Шібагара (Яп.).

ГІПІЧНІ ЗМАГАННЯ.

У пробі дрессури коня у його всесторонності переміг Штубендорф (Нім.). 2) Штернсверд (Шв.). 3) Кіркулеску (Рум.). — У державній класифікації перемогла Голландія, 2) Швейцарія, 3) Польща, 4) Швеція, 5) Німеччина, 6) Італія.

ГАКІВКА

У фіналі гакікових змагань зустрілися Індія й Німеччина. Німці трималися добре лиш у першій половині.

ні, до стану 2:0. У другій половині стріляли єдиного голя у цілій кар'єрі Індії! Зате зрештешувалися вони німцями вислідом 8:1. Тим способом перше місце мали: Індія, 2) Німеччина.

ШЕРМОВІ ЗМАГАННЯ.

У змаганнях у шаблі — індивідуальне першество й золоту медалю добув Мадяр Кабош, 2) Марці (Іт.). 3) Горей (Мад.), 4) Райчані (Мад.), 5) Пінтона (Іт.), 6) Гамліні (Італія).

ПЛАВАЛЬСЬКІ ЗМАГАННЯ ТРЬОХ КОНТИНЕНТІВ.

У неділю відбулися на плавальському стадіоні змагання мужських гімнів 4×200 м. і жінок 4×100 м., зложених із найкращих змагальців Америки, Європи й Азії.

Гімні 4×200 м. виграла Азія у часі 8:56,4 с. 2) Америка 9:25 с., 3) Європа 9:14,6 с.

Гімні 4×100 м. рішила у свою користь Європа 4:42,5 с. 2) Америка 4:47,8 с. 3) Азія 4:55,7 с.

КОПАНІЙ М'ЯЧ.

Італія — Австрія 2:1.

У рішачючих змаганнях за перше місце й золоту медалю в олімпійському турнірі копаного м'яча Італія перемогла Австрію щойно по продовженні гри 2:1 (1:0, 1:1). Змагання відбулися на стадіоні, виповненому 125.000 глядачів! Обидві дружини були змучені вже попередніми гринами; тимто й рівень гри не був такий високий. Гра вирішилася; апочатку Італія бере провід у свої руки й по гарній комбінації добуває ефективного голя. Та в другій половині Австрія стріляє зі собою італійську перевагу й вирівнює. У догрівці (2×15 мин.) італійці суцільно на ворота мов буря й з одного викиду добувають ворота, мистецтво й золоту медалю. Тим способом черговість дружин є така: 1) Італія, 2) Австрія, 3) Норвегія, 4) Польща.

ОЛІМПІЙСЬКА ТАБЕЛЯ.

Зол., медалі срібні, бронза.

1) Німеччина	37	26	30
2) Америка	24	30	12
3) Мадярщина	10	1	6
4) Італія	8	9	5
5) Фінляндія	6	4	9
6) Франція	7	6	6
7) Швеція	6	4	6
8) Японія	6	4	8
9) Голландія	5	4	7
10) Англія	4	7	3
11) Австрія	4	6	5
12) Чехословаччина	3	5	—
13) Аргентина	2	2	3
14) Естонія	2	2	3
15) Єгипет	2	1	2
16) Швейцарія	1	9	5
17) Канада	1	3	5
18) Норвегія	1	3	2
19) Туреччина	1	—	1
20) Індія	1	—	—
21) Нова Зеландія	1	—	—
22) Польща	—	3	3
23) Данія	—	2	3
24) Латвія	—	1	1
25) Югославія	—	1	—
26) Румунія	—	1	—
27) Півд. Африка	—	1	—
28) Мексик	—	—	3
29) Бельгія	—	—	2
30) Австралія	—	—	1
31) Філіппіни	—	—	1
32) Португалія	—	—	1

Офіційної пунктації на Олімпіаді нема. В неофіційній Польща заняла 19-те місце.

Свято на Білій Горі.

Чергова комуністична провокація).

(Власний репортаж).

Високий залізний хрест, на якому має жогаблукитний прапор, служить як добрий орієнтаційний знак для нас, що крізь простору рівнину йдуть та йдуть на Білу Гору. Не багато їх — мабуть не більше 4-ох тисяч — майже самі селяни; небагато відстрашили жгуча погода.

Під хрестом пресіла під кришею, недалеко — концертна трибуна. Широком луком розгинулися доварути площі криті сосниною будки, у яких примістилися буфети, та кілька мандрівних торговців медалями, вершиць і т. п. З авіацій бачимо, що велику частину буфетів уладили доколичні читальні, кооперативи та зодолівський кружок „Рідної Школи“. З приємністю стверджуємо, що між „приватниками“ не більше двох-трьох торговців насуває сумнівів щодо національної приналежності. Далше, ще ширшим луком, уставилися вози, що надають Білій Горі вид табору.

Надіздить Преосв. Іван Бучко, якого вітають промовами місцевий декан о. Левинський та голова Шашкевичівського Товариства зі Золочева д-р Т. Ваньо. Починається співана Служба Божа, підчас якої співають злучені мішані хори з Олеська, Теребежів, Волюків та Вільшаниці; панакиду співають мужеські хори з тих самих сіл.

Після Богослуження священники засідають до столу у спеціально збудованій альтанці зі сосини, світські учасники свята тиснуться до буфетів. У міжчасі стрічаємо д-ра Ваню, що оповідає про свої, як звичайно широкі, плани розбудови Білої Гори. Задумує закупити для Шашкевичівського Товариства 20 моргів ліса, щоб зробити з нього заповідник, уладити відпочинкове місце, туристичний осередок, спортові грища, ховзани, заложити сад, плянцію лікувальних рослин, зорганізувати археологічні розшуки, вихиснувати недалеко поклади вугілля та нафти, збудувати астрономічну обсерваторію... Знаючи ініціативу співбесідника, нічому не дивуємося.

Тимчасом починається друга частина свята — концертна. Численні упорядники, здебільша хлопці з доколичних сіл, удержують зразковий лад. На трибуні поважаються злучені мішані хори з Кутів, Олеська, Теребежів, Волюків,

Вільшаниці та Юськович, оркестра. Танцюристи під проводом Сохаського і Петріни виконують на площі, оточеній ливною, національні танки.

Свято йде спокійно, коли раптом вибухає паніка. Юрба кидається скоро збігати з вершка гори. Що воно? Йдемо напроли і питаємо всіх, перед чим утікають? „Не знаю, інші втікають, тому і я також“ зазначають спершу всі відповіді. Щойно опісля можна довідатися, що на горі б'ють, ріжуть, стріляють — то знову, що лише зловили якогось злодія. Хочемо забавитися у доброго репортера, тому розпитуємо всіх і вся, від комітетових та упорядників до команданта поліційного відділу, але дістаємо настільки розбіжні та хаотичні інформації, що годі з них відтворити собі точний хід інциденту. Приблизно було воно так. Щоб спровокувати замішання, більший гурт комуністів сів грати у карти і в одному менті счинив авантюру, мовляв — хтось шахрує при гри. У замішанні, що при цьому вишло, комуністи пробіли ножем у плечі кольпюртера, противкомуністичного видавництва „Дешева книжка“, Василя Грицяя зі Жовтківщини, опісля нацьковували на нього юрбу окликом: „бийте, це комуніст!“ Здезорієнтовані присутні кинулися бити жертву провокації. Подіцила стежа вилаштувала Грицяя та оточила, щоб охоронити перед злишчаннями, колиж на нього поспішали далші удари, опісля й ка'міння, поліція дала кілька стрілів у повітря. Крім того легше ранено одну дівчину, здається, зі Золочева, одного комуністичного авантюриста та одну дитину — їхніх назвистки не вдалось нам устійнити.

Підчас замішання комуністи намагалися зникнути кіоск з українськими книжками, опісля кинулися демолувати буфетові будки „Рідної Школи“ та інші. Членові львівського робітничого товариства „Сила“ вирвали з рук кілька бльочків, які він давав, збираючи датки на то'варство.

З трудом відшукуємо в одній з армарочних будок раненого Грицяя. Смертельно блідий, на устах кров, переконаний, що це його останні хвилини. Присутній лікар запевняє, що рани, яких нарахував 9, є поверховні. Раненого візвозять до Олеська. Подіцила стежа з 12-ох людей з найкращими штиками кружляє доварути площі, стаючи час до часу фронтом до юрби, яка скоро успокоється. Концерт йде спокійно далше, щойно під кінець починає падати дощ.

Вістка про чергову комуністичну провокацію розходить миттю; вже коментують її в поїзді подорожач-поляки. „Хто довів до проливу крові?“ „Відомо — люди, що за це беруть гроші, що кидають до братовбивчої боротьби весь світ“.

Війна в Абіссинії ще не покінчилася.

СТОКГОЛЬМ, 17. 8. ПАТ. Начальний лікар шведського амбулансу заявив у телефонічному інтерв'ю для одного шведського часопису, що

війна в Абіссинії ще не покінчена; рас Деста й інші абіссинські вожди присягли безупинно вести партизантку проти італійців

Присилайте передплату!

Криваві заворушення у родиннім селі Вітоса.

У Венхославіцах, родинному селі Вітоса, дізнаю до кривавих подій в суботу 16. серпня у родинних перемоти польського війська над болотами у 1920 р. від Варшави.

По бою служили і проповіди ко. Пенкалі, директора дитячої. Інституту Кат. Акті. відбулося ніче, на якому, як головні промовці виступили: полк. маршал союму — М. Ратай та адвокат з Тарнової — др Хмель, який відчитав текст резолюції. На венхославіцьке свято приїхало 8 закорд. кореспондентів, м. іншим представник соціалістичного „Тассо“.

Під час свята прийшло до кривавого інциденту, який, як подає офіційний комуніст виглядав ось так:

„У суботу відбувся у Венхославіцах публічний збор, скликаний Людвігом Строніцтвом, в якому взяли участь коло 10.000 членів цього Строніцтва в повіті тарнівському, домбровському і бжеському. При кінці зборів, на яких не було присутніх влади, члени Л. С. напали без жодної причини на старшого постерункового офіційної служби Ратайчика та побили його бичками до вщентності. Втікаючи Ратайчик сховався у недалекій станції поліції. Юрба — коло 200 осіб озброєна дубинками та камінням, кинулася за ним

перервала телефонічні зв'язки, здемонструвала станцію поліції та підпала її.

Під час демонстрації до 3-трьох постерункових поліції впала кілька стріль. Коли виважено двірі до постерунку та обидвано поліцейів камінням, вони віддали кілька стріль до нападників. Наслідком цього одна особа вбито, дві ранені. Ст. Ратайчик бореться зі смертю. На місце приїхали судово-прокураторські влади та влада безпеки“.

Коли вже відвозили раненого пост. Ратайчика до шпиталю, парубки напали на віз. Віз перевернувся, а Ратайчиків знову завдали ножами кільканацять ран.

На місце приїхала охорона влади. Слідство веде прокуратор окр. суду. М. ін. переслухали колишнього маршала союму Ратай, якому вказано до прокуратора доручили в місцевому ресторані, де відбувалося прийняття для членів з'їзду. На цьому прийнятті був теж кореспондент польської пресоювої агенції Тасс, Постриков.

В неділю приїхав до Тарнової воявода полк. Гюніський, що разом із старостою Сискою перерізав дощорашню місця трагічних подій і відвідав у шпиталі раненого поліцей Ратайчика.

Посередництво американських держав в Іспанії

МОНТЕВІДЕО, 17. 8. ПАТ. Міністер закордонних справ Уругваю вислав до урядів усіх американських держав ноту пропонуючи, щоб американські держави посередничали з метою закінчення домашньої війни в Іспанії. Нота підкреслює, що примирливу акцію слід вести в ім'я всесмеріанської унії.

ЛЬОНДОН, 17. 8. ПАТ. Еспанський посол доповідав лорду Галіфаксу і відбув з ним довшу розмову про критичне положення в Іспанії. Мін. Іден скоротив свою відпустку, вертається завтра до Лондону і негайно обіймає урядованія. Виділяю енергійні розпорядки у справі вдершення неутражності супроти подій в Іспанії.

ГОСТРИЙ ПРОТЕСТ ПОРТУГАЛІ ДО МАДРИДСЬКОГО УРАДУ.

ЛИССАБОНА, П. А. Т. Португальський уряд вислав до мадридського уряду ноту з дуже гострим протестом проти нападу озброєних гуртовиків військ на португальську територію недалеко Кампо Майор та сутички з португальським прикордонною сторожею недалеко Кампо Майор. Крім того Португалія домагається матеріального відшкодування і перепросини. Португальський уряд зажадав теж, щоб мадридський уряд звільнив 5 португальських вояків, які попали в полон під час сутички на кордоні недалеко Роса де ля Фронтейра.

ЗА АВТОНОМІЮ КАТАЛЬОНІЯ ПРОГЛОСІТЬ НЕВТРАЛЬНІСТЬ.

В Анде перехопили з суботу радіотелеграму катальонського уряду з Барселони до головної кватири повстанців у Бургос. В радіотелеграмі барселонський уряд пропонує неутральність у війні повстанців з військами мадридського уряду, якщо ген. Франко і Моля після остаточної перемоги над мадридським урядом запевнять автономію Каталонії.

МАСОНИ ПІДДЕРЖУЮТЬ МАДРИДСЬКИЙ УРЯД.

ПАРИЖ, П. А. Т. Амас повідомляє з Мадриду: Еспанська масонська лояжа „Великого

Сходу“ оголосила комунікат у пресі, в якому стверджує, що хоч „у засаді стоїть остроту від політики“, проте з огляду на „брутальну нападність враз з ордами реакціонерів і палючій на ліберальні елементи не може залишитися байдужою“. Ті, що почали цю боротьбу — в являє Великий Схід — завжди були відданими ворогами масонів. Тому між ними, що б'ються за еспанську демократію, найбільше масонів, ім пересилаємо наше подороження“.

ВСЮДИ ПРИХИЛЬНИКИ ПОВСТАННЯ.

БАРСЕЛЬОНА, 17. 8. ПАТ. Каталонський уряд завісив з урядування кількасот урядовців та 34-ох професорів, яких вважає прихильниками повстанців.

В МАДРИДІ РОЗСТРІЛЯЛИ ГЕНЕРАЛА І ПОЛКОВНИКА.

МАДРИД, 17. 8. ПАТ. Нині в год. 5.30 ранку у Мадриді розстріляли ген. Фаскула і полк. Квентана, яких засудив військовий трибунал за участь у повстанні в касарнях Монтана у Мадриді.

ПОВСТАНЦІ ЗАНЯЛИ МАЛЯГУ.

ГІБРАЛЬТАР, 17. 8. ПАТ. Тепер ідуть за зяті бої за Малагу. Частину міста заняли повстанці. В обороні Малаги бере активну участь урядова флота. До Ла Лінеа приїхали нові відділи мароканських військ. Нині повстанці розстріляли ген. Кампіна, колишнього команданта Гренади під закидом зради.

ПАНІЧНИЙ СТРАХ КОМУНІСТІВ ПЕРЕД ПОВСТАНЦЯМИ.

ЛЬОНДОН, 17. 8. ПАТ. Райтер повідомляє з Анде: Журналісти, які приїхали з Мадриду оповідають, що столиця довше не може стати опору повстанцям. Уряд пригрозив покинути Мадрид і переїхати до Валенсії. В Мадриді не можна купити мяса, яри, риби і хліба. Населення відчуває недостачу продуктів. Мадрид живе у страху перед нападами летючих атак. У кожному випадку слід сподіватися зв'язання міліції і боротьби на барикадах, бо міліція добре озброєна і панічно боїться попасти в руки повстанців.

БОІ ЗА БАЛЕАРСЬКІ ОСТРОВИ.

ЛЬОНДОН, 17. 8. ПАТ. Урядові війська вкли на Майорці. Десант не стримувався з опором повстанців, які пізніше пішли до наступу. Урядові війська мали 500 убитих і 250 полонених.

СПІЛЬНА НАРАДА ТРЬОХ ГЕНЕРАЛІВ.

ПАРИЖ, 17. 8. ПАТ. Амас повідомляє з Бургос, що в неділю приїхав там ген. Франко і 4-ма старшинами головного штабу. Пого при

о. О. ПРИСТАП.

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

40. СВОІ ЗАНЕДБАЛИ, А ЧУЖІ ЗНЕХТУВАЛИ

Під час 28-ого Евхаристичного Конгресу надавали йому величавості церковні достоїнства в пурпурі, дорогоцінних шовках, інфулі та інших коштовних відзнаках. Між ними яскраво вирізнялися чотири українсько-католицькі єпископи своїми мітрами, жезлами й ризами. Вони кожному впадали в очі, як золотий цвіт соняшника на тлі барвистих квітичків у садочку. На них не треба було показувати й звертати увагу, бо чужинці самі допитувалися:

Хто ті чотири єпископи?

Відповідь, на жаль, звучала: — Греки.

Греки! З українських греко-католицьких єпископів зробили греків... Не було кому подбати, щоб у програмі Евхаристичного Конгресу назвали нас і наших єпископів українцями східно-галицького обряду. По традиції залишилися ми, колишні австрійці або галиціани — греками. Ніхто з наших міродатних чинників не подбав за нашу активну участь в Евхаристичних святах і ми не могли причинитися до слави Царства Божого в нашому східному обряді. Не відбулася наша Служба Божої в катедральному храмі для усіх католиків і не почули вони там нашого незрівняного церковного співу.

Як воно часто в нас буває, також і цим разом занедбали ми справу. Зрештою ми взагалі не доцінюємо вартості й значення нашого обряду, попросту нехтуємо ним засліплюючись блиском чужого. Польська приповідка: „Чуже хвалите, свого не знаєте, самі не згадете, що посідаєте“, дуже добре підходить до нас. Цю відому нашу рису вірно навіглює о. др. Гавриїл Костельник у статті, що появилася у „Ділі“ щойно три роки по шикагській Евхаристичній Конгресі, 24. вересня 1929 і своїм змістом, немов вияснює нашу невдачу участь в ньому.

Українсько-католицька церква св. Миколая в Шикаго при Райс вулиці, хоч тоді ще й невикінчена, тобто не мала ще іконостасу й не була помальована, вважалася за найкращу з наших американських церков. Збудував її в 1913—14 році о. Н. Струтинський, тодішній шикагський парох. Вона виглядала на катедральний храм і наша єпископська катедра у Філадельфії булаб вигідно сховалася в ній.

Під час Евхаристичного Конгресу відправляли в ній Службу Божу, як я вже згадував, чотири пресвященні владики. За вівтарем, по боках, в обох захристіях і перед вівтарем стояло понад сто священників різних обрядів, народностей та різного віку та становища. Деякі з них, як ось болгарські, грецькі, румунські й сирійські панотції у своїх туніках, якось, з молотвицями в руках, з бородами та рясом, колпаками на голові, з молитовниками в руках, нагадували мені з довгим розпущеним волоссям, що спадало на плечі, нагадували мені українських живо-печерських святих Антонія, Теодозія Атанасія та інших угодників Божих.

За духовенством залагали церкву вірні, між ними найбільше українців, а далі греко-католицькі серби, болгари, греки, сирійці, румунці тощо. Всього народу в українській церкві на Службі Божій під час Евхаристичного Конгресу було приблизно вісім тисяч душ. Ця кількість стояла в такій самій пропорції до всіх католиків східного обряду, як і тих мільон присутніх на Жовнірських Полях до всіх римо-католиків у світі.

До речі, велика Служба Божої в східному обряді мала відбуватися в римо-католицькій катедрі, що булоб вийшло лише на користь, і на шому обрядові та народові, і великій акції зєднання Східної Церкви з св. Апостольською Столицею, акції, що її започаткував ще 18. вересня 1924. святіший отець папа Пій XI. Але, як уже відомо з цитованого листа о. Тарнавського, шикагський римо-католицький кардинал чомусь відмовив нашому єпископові К. Богачевському відступити на цю ціль свою катедру. Про причини цієї відмови кружляли різні погослови, але що це були тільки погослови, не згадуватиму їх тут. Можливо хтось інший має автентичні інформації в цій справі й колись напише, що там „у три пиццало“.

На нашій Евхаристичній Службі Божій в церкві св. Миколая не були присутні також апостольський делегат з Вашингтону, о. І. Болзано, щоб надати нашому святові й обрядові тим більшої поваги та блиску. Однак так не сталося, хоч часописи вже наперед були сповістили це.

Щі два факти, що кардинал Мунделайн відмовив українцям-католикам відступити ірландський катедральний храм на святочну відправу та те, що апостольський делегат злегковажив собі нашого єпископа й наш обряд — зробило на всіх нас, католицьких українців, а не менше й на сербів, болгарів, румунів і т. д., дуже прикре вражіння. Його висловом були часописні статті в ньюйоркській „Свободі“ й у закарпатсько-американським, католицьким „Русині“, де виразно писали, що Рим не має нас українців-католиків східного обряду за „своїх“, а завжди ставиться до нас, як вітчим до своїх пасербів. Доказом цього був, мовляв, той 28-ий Евхаристичний Конгрес в Шикаго.

(Діалі біже).

вигнали ген. Моля і ген. Каванеллас та інші члени національного уряду. Три генерали відбули довшу нараду, пообіцявши якої тримають у тайні. По богослужінні в місцевій катедрі ген. Франко відлетів літаком до Севілаї.

САН СЕБАСТІАН ТА ІРУН ОКРУЖИЛИ ПОВСТАНЦІ.

Масова втеча населення до Франції.

ПАРИЖ, 17. 8. ПАТ. З Анди повідомляють, що повстанці окупили Сан Себастьян та Ірун. З Іруну почали виселяти вчора цивільне населення. Кружляють повстанці „Альміранте Сервера“ і „Еспана“ та торпедовець „Веласко“ почали бомбардувати оба ці міста. Влада „народного фронту“ загрозила розстрілом 5-ох заручників за кожний гарматний стріл повстанців. Кружляють погослови, що між розстріляними заручниками агітує теж гр. Романосес. Форт „Ваделупе“ флота повстанців збомбардувала. У форте є коло 200 ув'язнених прихильників повстанців. Торпедовець „Веласко“ збомбардував вільний порт Сан Турсі та спричинив пожежу палива. Жертв у людях не було.

Слідство проти Троцького.

ОСІЛЬО, 17. 8. ПАТ. Тому, що проводники порвезької „народної унії“ закинули Троцького, що він веде нелегальну діяльність, переслухав його шеф служби безпеки з Осілю.

Смерть двох польських летунів у летунській катастрофі

Із Парижа прийшла вістка, що наділко летовища біля Бяріці скоївся катастрофа тримоторного літака „Фокер“. Він зачепив за дерево та опалив у вогні. Літак знищений повністю, пілот загинув. Погибший пілот, це Казимір Лясоцький з Виршави. Літак цей один із тих

англійських літаків, які французька влада при держала свого часу в Бордо до 2. серпня. Другий літак осів біля Рошеля. Під час облітання наступила катастрофа, а пілот поручник Чарковський-Головський загинув.

Літаки летіли до Боснії.

100 ОСІБ ЖЕРТВОЮ БУРЕВІЮ.

ГОНГ-КОНГ, 17. 8. ПАТ. Мині. ночі перейшов над півд. Китаєм грізний буревій, наслідком якого обсунулася земля, причому погребала живцем сто китайців. Побойються за долю пасажирів англійського корабля „Лондон“, що покинув пристань Гонг-Конг і наслідком хуртовини осів на мілині. З усіх сторін півд. Китаю приходять вістки, що було багато людей вбитих і раних і великі матеріальні шкоди.

ГОРИТЬ 8.000 ГЕКТАРІВ ЛІСА.

МОСКВА, 17. 8. ПАТ. На Уралі горять ліси на просторі 8.000 гектарів. У національному Ільменському парку згоріли тисячі звірів. Під час рятувальної акції загинуло багато людей.

НОВИНКИ.

— Д-р ОЛЕКСАНДЕР ПОДОЛИНСЬКИЙ виїхав і вернеться 1. вересня ц. р. 2511 1-3

— Затверджені владою КУРСИ КОСМЕТИЧ-НІ Стефанії Гаврилович під проводом Д-ра Е. Дурдєла та інж. хемії, Львів, Коперника 42А, тел. 272-18. Вписи розпочалися. Проспекти безплатно. Додаткові Курси ліжничого масажу тіла і рухливі. 2445 8-15

— Найсолідніші футра тільки у Юліана Глушевського, Львів, пл. Капітулярна 3. I, тел. 254-46. Найкраща льоката гроша.

— Магазин постелі Р. Джада, Львів, Хоружини 5 (побіч кіна „Аполло“) поручає ковдри, матраци, постельне білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 41-100

— Д-ра Осипа Яновича, десь на літницю, прошу зараз поїхати до Мечислава заопікуватися сестрою. — Денис. 2509

— Українські діти пишуть тільки українськими рукавами марки „Т-У-Р“ — виробляє інж. І. Кінасевич, Львів, Личаківська 98. 2488 4-15

— Черче-Живець. Найдешевіше і найдодатніше лікування затяжних недуг: гіхту, ревматизму, іхтіосу, шлункових, ниркових, золот переміни матерії і жіночих — в осінньому сезоні, що триває від 20. серпня до 10. жовтня. Ціни утримання і купелів мінімальні. 2484 7-10

— Порядок Богослужень на храмовий празник Преображення Господнього в храмі Св. Спаса у Львові. Вівторок, 18. ц. м. Навечеріє Празника: в 4.30 попол. початок сповіді; в 6. вечором Велика Вечіря в Литію; в 7. веч. Проповідь. Сповідь до 9 год. веч. Серела 19. ц. м.: Празник Преображення Св. Спаса: в 5. год. рано початок сповіді; в 5.30, 6.30, 9. і 12. год. читанні Служби Божі; в 6. год. рано Утрєня; в 7.30 перша співана Літургія; в 10. Торжествена Літургія з проповіддю, після Літургії Водосвяття і свячення овочів (при погоді в церковній загороді); в 4. год. попол. Велика Вечіря з обходом і Благословенням на закінчення Празника. Четвер, 20. ц. м.: в 7. рано Поминальна Літургія за пок. атиторів і парохіян.

— Арештування. У зв'язку з подіями на Майдані арештовано Теод. Охримовича, Івана Сенева із Завадова та ще кілька осіб, про яких покищо нема відомостей.

Нині рано почало населення в Фантарабія асово відкрити до Франції. До 1-ої год. перейшло французький кордон 300 осіб, здебільша жінок і дітей. Тому що нині минув речинень ультимату, який повстанці вислали до Ірун і Сан Себастьян, кораблі повстанців „Альміранте Сервера“ і „Еспана“ та торпедовець „Веласко“ почали бомбардувати оба ці міста. Влада „народного фронту“ загрозила розстрілом 5-ох заручників за кожний гарматний стріл повстанців. Кружляють погослови, що між розстріляними заручниками агітує теж гр. Романосес. Форт „Ваделупе“ флота повстанців збомбардувала. У форте є коло 200 ув'язнених прихильників повстанців. Торпедовець „Веласко“ збомбардував вільний порт Сан Турсі та спричинив пожежу палива. Жертв у людях не було.

— Червінка у Станиславові. В останньому часі у Станиславові стверджено кілька разів випадків замідування на червінку. Один випадок скінчився смертю.

— Гімназійні учні мають слово — бо фірма А. Віттельс у Львові, Рутівського 7, проти катедрі, ввела абонамент на студентські однострої, а також зимові плаші студентські, приписані — місячно зол. 15. Однак ціна дуже приступна. 14/113 2-2

Спорт.

МИСТЕЦТВА ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

Корона — Україна 2:2 (1:2).

Перші змагання за мистецтво окружної ліги призначені Україні ледки ремісничого асоціації. Україна грала без Міхалюша. Назавгал більше в гри має Україна, яка теж повинна була перемогти. Корона добуває вже в 8 хв. ворота. Вирішує Україна зі стрілу Петрова. Цей грав добуває теж другі ворота для України. В другій половині знову перевага України, яка не використовує карного. Кілька хвилин перед кінцем добуває Корона збривання. Найкращі в Україні Магоський і Петріа. Корона грала дуже гостро. Суддя п. Гузіа.

С. К. РУСЬ ВИГРАЛА!

Змагання за вхід до чеської ліги.

УЖГОРОД. С. К. Русь Ужгород — Бата Злім 4:1 (0:0). ШУМПЕРК. СК. Меріш Шенберг — Градец Край. 4:1.

Після цих змагань С. К. Русь Ужгород входить до чеської державної ліги. Змагання були дуже драматичні. Перша половина гри закінчилася нерішеним німалом і в другій половині С. К. Русь розігралася і стрілила чотирьох воріт. Цікаве, що С. К. Русь не дає дозволу чеській радіої ставити на трансмітування ходу змагань.

Бажаємо С. К. Русь нових успіхів у чеській державній лізі, побити таких славних клубів, як Спарта і Славія. Слід надіятися, що С. К. Русь завітає теж і до нашої товариської змагання з нашими спортовими клубами. Крім Руси до державної ліги ввійшла ще Вікторія Жіаков (Прага).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Львів. Вікторія — Луг 1:1 (0:1).

Львів. Степ — Ганза Штери 4:1 (2:0).

Заслужена перемога Степу. Українська дружина перемогла жидівського противника у всіх ліжках. Гру починає Ганза, але оборона Степу ліжкову перший миттєв Ганза, передає мяч нападкові, який не сходить уже до кінця першої частини з карного поля противника, стріляючи в тім часі двоє воріт. У другій частині Ганза накидає гостро темпо і в тім часі добуває чотирі ворота (Голландер). Степ зривається до протинаступу і у висхіді добуває ще двоє воріт. Ворота добули: Пана-тишини 3, Ошудяк 1. Суддя п. Набелєц.

ПЕРЕМІШЛЬ. Сан (комб.) — Польонія 1 6 7:1. Ворота добули Партика 4, Романєш 2 і Березовський. Суддя п. Плердорф.

Гапсоль — Спартак 1:0. Змагання з приводу святя особічного спорту.

ОКРУЖНА ЛІГА.

ЯРОСЛАВ. Чорні — Огніско 4:3. Суддя п. Куриваль.

Львів. Лехія — Ресовія 3:0 в. о.

Львів. Лехія — Ресовія 3:1. Тому, до Ресовія не приїхала на час, суддя відставив воковер. Товариські змагання закінчилися перемогою Лехії.

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

КРАКІВ. Варшавянка — Гарбарія 1:0 (0:0).

МИСТЕЦТВА Б-КЛЯСИ В СТРИЮ.

Стрилка — Скала 3:1. Гра велася в часі дощу і в скорім темпі. Найкращі в Скалі Мелінь і воротар Меліньський. Ворота для Скали добув Мелінь. Суддявав п. Кручковський.

КАРИ В ПРОЛОМІ.

Провід Пролому покарав двох братів Деміацьких догворечничевою дискваліфікацією.

МИСТЕЦТВА УСС.

В минулу неділю почалися мистецтва У. С. С. Львівської Округи. В мистецтвах беруть участь такі клуби: Буя-Тур (Сигітків), Буревій (Львів), Тризуб (Богданівка), Чорноморці (Зіньків), Богун і УРСК та Діпро з Винників.

Чорноморці — УРСК 13:1 (8:0). Чорноморці переважали весь час. УРСК зовсім слабкий, хоч деякі змагання мають задатки на добрих гравців. Переможці, хоч досягнули такого високого асоціації, не вдоволили. Напад рішуче за повільний, бічні помічники невеликі. Теж саме можна сказати про оборону. Ворота добули Петрівський 5, Лотоцький 11 3, Семирас 2, Лужник 2 і Луна. УРСК добув ворота з карного. Суддя п. Повзаник.

Нач. управ С.Б.

З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринка 10